

Sygn. akt II Ca 323/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Paweł Hochman
Sędziowie:	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.) SSR del. Aleksandra Szymorek - Wąsek
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2016 roku

sprawy z wniosku S. Ł. (1)

z udziałem W. B. (1)

o rozgraniczenie

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 6 października 2015 roku, sygn. akt I Ns 581/11

postanawia: oddalić apelację i ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związana ze swoim udziałem w sprawie.

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSR Aleksandra Szymorek - Wąsek

Sygn. akt II Ca 323/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. dokonał rozgraniczenia:

1) między nieruchomościami położonymi w M., z których jedna oznaczona jako działka numer (...) o powierzchni (...) ha, zapisana jest w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. Nr (...) na S. Ł. (1) c. S. i M., a druga oznaczona jako działka numer (...) o powierzchni (...) ha, zapisana jest w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. nr (...) na W. B. (1), s. J. i A., ustalił granicę -

- według linii czerwonej od punktu (...) poprzez punkt (...) do punktu (...), zaznaczonej na załączonej mapie biegłego U. B. (1) z dnia 2.05.2013r., zaewidencjonowanej przez Starostę (...) Wydział(...) dnia 29 maja 2013r. za nr (...),

2) nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Tomaszowie M.. tytułem zaliczek na opinie biegłego geodety wyłożonych przez Skarb Państwa:

a) od S. Ł. (1) kwotę 2.515,28 zł,

b) od W. B. (1) kwotę 2.515,28 zł,

3) ustalili, że każdy uczestnik ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Na podstawie aktu własności ziemi wydanego w dniu 31 maja 1978 roku, nr ON- (...) przez Naczelnika Gminy L. J. B. ojciec W. B. (1) nabył nieodpłatnie, z mocy samego prawa, własność nieruchomości, położonej we wsi M., w gm. L., w pow. (...), w woj. (...), stanowiącą działkę nr (...) o obszarze (...)m 2 tj. użytki rolne zabudowane i grunty orne.

Aktem notarialnym z dnia 9 czerwca 2006r. Rep. A.(...) rodzice W. J. B. i A. B. podarowali mu w/ w nieruchomość ustanawiając na ich rzecz dożywotnio i nieodpłatnie służebność osobistą mieszkania.

Na podstawie aktu własności ziemi wydanego w dniu 31 maja 1978 roku, nr ON- (...), wydanego przez Naczelnika Gminy L. M. Ł. nabyła nieodpłatnie, z mocy samego prawa, własność nieruchomości, położonej we wsi M., w gm. L., w pow. (...), w woj. (...), stanowiącej działkę nr (...) o obszarze (...) m 2 - stanowiącej użytki rolne zabudowane i grunty orne.

W dniu 29 czerwca 1982 roku S. Ł. (1) otrzymała pozwolenie na budowę budynku mieszkalnego o kubaturze(...) m 3, o powierzchni zabudowy (...) m2, o powierzchni użytkowej (...) m2,

W dniu 3 września 1984 roku J. B. otrzymał pozwolenie na budowę budynku inwentarsko - składowego o kubaturze (...) m 3, powierzchni zabudowy (...) m2, o powierzchni użytkowej(...) m2.

Spór między stronami zaczął się od chwili pobudowania przez wnioskodawczynię nowego domu. Po tym czasie nastąpiła rozbiórka starych budynków takich jak : obora, stajnia i dwóch komórek i na końcu domu mieszkalnego było to w 1988 r. Płot drewniany biegł od szczytu domu do budynków gospodarczych dokładnie ciągnął się od szczytu budynku mieszkalnego do budynków gospodarczych. Płoty po wznowieniu granic były przesuwane kilkakrotnie za każdym razem w innym miejscu.

Przesuwali raz B., a za drugim razem Ł.. Stary dom po rodzicach S. Ł. (1) był w granicy działek jak i pozostałe budynki gospodarcze. Studnia znajdowała się na podwórku S. Ł. (1) była ogrodzona drewnianym płotem z betonowymi słupkami, który zaczynał się od rogu starego rodzinnego domu. Rodzina B. przychodziła po wodę przez furtkę, która znajdowała się w tym płocie.

Do końca sierpnia 2010 roku, przez okres co najmniej 10 lat, granicę pomiędzy działkami ewidencyjnymi (...) wyznaczał płot z płyt betonowych, biegnący w kierunku zachodnim począwszy od murowanego słupa ogrodzeniowego przylegającego do metalowej bramy prowadzącej do nieruchomości W. B. (1), do środka studni znajdującej się pomiędzy wymienionymi nieruchomościami, a następnie do południowo - wschodniego narożnika ściany budynku gospodarczego powoda W. B. (1), dalej zaś od rogu budynku gospodarczego powoda W. B. (1) na długości (...)m w kierunku zachodnim.

W sierpniu 2010 roku S. i J. małżonkowie Ł. zlecieli geodecie określenie przebiegu granicy pomiędzy działkami (...). Po tym, jak geodetę wyznaczył przebieg granicy, w miesiącu wrześniu 2010 roku pozwana S. Ł. (1) oraz jej synowie T. Ł. i S. Ł. (2), przy udziale J. Ł., który oznaczał przebieg nowego płotu i czuwał nad prawidłowością wykonywanych

prac, rozebrali dotychczas istniejący płot z płyt betonowych i postawili nowy płot z płyt betonowych w odległości 1 metra na północ od istniejącego dotychczas, na długości (...) metrów od ulicy asfaltowej przez wieś M. do studni i na długości (...) m od studni do ściany budynku gospodarczego W. Ł., a następnie za budynkiem gospodarczym w odległości (...) na północ od dotychczas istniejącego płotu, na długości (...) m w kierunku zachodnim oraz ułożyli dwa przęsła betonowe równoległe do ulic przez wieś M., usytuowane w odległości 1 metra od bramy wjazdowej na posesję powoda W. B. (1) o numerze ewidencyjnym (...).

W. B. (1) nie zgodził się z przebiegiem granicy określonym przez geodetę wezwanym przez pozwanych. Nie wyrażał również zgody na postawienie przez S. Ł. (1), jej męża i synów płotu w nowym miejscu.

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. przywrócił powodowi W. B. (1) naruszone posiadanie w ten sposób, iż nakazał pozwany S. Ł. (1) i J. Ł. rozebranie wzniesionych przez nich przęsł ogrodzenia betonowego, usytuowanego pomiędzy działkami ewidencyjnymi o numerach (...), położonymi w miejscowości M., gmina L., powiat (...) woj. (...), biegnącego: na długości 12 metrów od ulicy asfaltowej przez wieś M. do studni i na długości (...)m od studni do ściany budynku gospodarczego powoda W. B. (1), a następnie za budynkiem gospodarczym na długości (...) m w kierunku zachodnim oraz usunięcie dwóch płyt betonowych biegnących równoległe do ulicy przez wieś M., usytuowanych w odległości 1 metra od bramy wjazdowej na posesję powoda W. B. (1) o numerze ewidencyjnym (...) i postawienie płotu z przęsł betonowych w poprzednim miejscu tj. biegnącego w kierunku zachodnim w odległości 1 metra na południe od obecnie istniejącego płotu, począwszy od murowanego słupa ogrodzeniowego przylegającego do metalowej bramy prowadzącej do nieruchomości W. B. (1), do południowo - wschodniego narożnika ściany budynku gospodarczego powoda W. B. (1), a następnie za budynkiem gospodarczym powoda W. B. (1) na długości(...) m w odległości (...)m od obecnie istniejącego płotu, zasądził solidarnie od pozwanych S. Ł. (1) i J. Ł. na rzecz powoda W. B. (1) kwotę 991 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz nakazał ściągnąć solidarnie od pozwanych S. Ł. (1) i J. Ł. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim kwotę 75,99 zł tytułem kosztów sądowych.

Spokojny stan użytkowania został zamierzony w dniu 27.08.2010 r. przez geodetę dokonującego czynności wznowienia granic dz. nr (...) (szkic w protokole wyznaczenia punktów granicznych, szkic połowy i dziennik tachimetryczny z pomiaru szczegółów terenowych : narożników budynków, ogrodzeń, studni - operat Nr (...)). Geodeta J. Ś. wykazał, iż w stosunku do linii granicznej 21-24-21-22 :

- brama W. B. zachodzi (...) m na dz. nr (...),
- środek studni leży na dz. nr (...)w odległości (...) m od ustalonej granicy,
- dalszy narożnik domu S. Ł. położony jest (...) m od granicy,
- stodoła należąca do W. B. zachodzi(...) m w działkę nr (...),
- koniec ogrodzenia siedliska S. Ł. znajduje się w odległości (...) m od granicy.

Ustalenia, w tym względzie, dokonane przez geodetę D. K., są podobne, przy czym w dacie pomiarów (23.02.2011 r.) uprzednio istniejące ogrodzenia były już przesunięte i przęsła betonowe wybudowane na dz. (...) dochodziły do wznowionej granicy 21-24-21-22.

Również w dacie pomiaru bieglej można było pomierzyć elementy zagospodarowania terenu związane z ostatnim spokojnym stanem użytkowania dz. nr (...) także widoczny przebieg dawnej granicy użytkowania gruntów rolnych / użytków zielonych /. Granicę według ostatniego spokojnego stanu użytkowania oznaczono na załączniku nr 1 do tej opinii kolorem zielonym, przy czym odległość p-ktu Ir od p-ktu A wynosi ~ 1,0 m. Granica ta biegła od słupka przy bramie do środka studni, następnie w pobliże narożnika domu, potem narożnik stodoły, dalej wzdłuż ściany stodoły i istniejącego ogrodzenia, a następnie wzdłuż utrwalonego na gruncie, aż do końca działek, użytkowania gruntów rolnych.

W zasadzie trudno jest ocenić, dlaczego faktyczne użytkowanie gruntów między działkami nr (...) do daty 08.09.2010 r. było odmienne od przebiegu granicy określonej podczas pomiarów do uwłaszczeń (21.03.1978 r.). Być może granica między działkami nie stanowiła linii prostej i pomiar działek tylko przy drodze i od strony LP był pewnym uproszczeniem, z pominięciem istniejących już załamania, jak choćby w związku z korzystaniem ze wspólnej studni. Poza tym płot betonowy istniejący na gruncie przed datą 08.09.2010 r. stał dokładnie w miejscu starego płotu drewnianego, a odnośnie jego przebiegu na całej długości nie było sporów granicznych aż do daty pomiarów tj. do 27.08.2010 r.

Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny oparł się na konkretnych dokumentach, które stanowiły jego podstawę, zgromadzona obszerna dokumentacja znajdująca się w aktach sprawy miała istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, gdyż stanowiła bazę dla biegłych, którzy posiłkowali się dokumentami z akt w toku kilkakrotnych wyjaśnień składanych przed Sądem, jak również dla biegłej U. B. (1) która wydała w niniejszej sprawie opinię szczegółowo wyjaśniając okoliczności ustalenia przebiegu granicy przedmiotowych działek. Sąd Rejonowy stwierdził, że wyjaśnienia nie byłyby tak pełne i obrazowe gdyby nie przedmiotowa dokumentacja, która nie tylko okazała się niezbędna dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie ale i stanowi pełnowartościowe źródło dowodowe a wiarygodność owych dokumentów nie była podważana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu. Podkreślić przy tym należy, że bardzo istotne dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu były również dokumenty dotyczące kwestii własności przedmiotowych działek.

Stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił również w oparciu o zgromadzone w sprawie materiały dowodowe w postaci zeznań świadków i przedstawionej dokumentacji fotograficznej jak i oględzin przedmiotowej nieruchomości dokonanej w dniu 14 października 2011 roku.

Odnosząc się do dowodu z zeznań świadków podkreślił, iż zeznania świadków D. K. (2), T. Ł. i S. Ł. (2) zasługują na walor wiarygodności bowiem pokrywają się z dokumentacją zgromadzoną w sprawie, natomiast Sąd Rejonowy nie dał wiary świadkom A. B., W. B. (3) i B. G. - które są stronnicze pozostają w sprzeczności z omawianym powyżej materiałem dowodowym.

Mając tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy na podstawie art. 153 k.c. dokonał rozgraniczenia według stanu prawnego.

W (...) pod Nr (...) został zaewidencjonowany operat techniczny z postępowania rozgraniczeniowego w trybie administracyjnym, wszczętego na wniosek S. Ł. (1) z dnia 22.11.2010 r., w którym strony nie zawarły ugody. Przedmiotowe postępowanie zakończyło się wydaniem przez Wójta Gminy L. decyzji Nr (...) z dnia 27.05.2011 r. o rozgraniczeniu nieruchomości oznaczonej jako dz. nr (...) w obrębie M. na podstawie art. 33. ust. 1 ustawy z 17.05.1989 r. Prawo Geodezyjne i Kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2010r. Nr 193 poz. 1287). W. B. (1) w dniu 08.06.2011 r. złożył odwołanie od powyższej decyzji i zgodnie z art. 33 ust. 3 w/w ustawy Wójt Gminy L. przekazał akta administracyjne do Sądu.

Dokumentami stanowiącymi podstawę ustalenia przebiegu granic są: dokumenty stwierdzające stan prawny nieruchomości : KW Nr (...) założona dla działki numer (...) o powierzchni (...) ha w obrębie M. gm. L. na rzecz W. B. (1) s. J. i A. na podstawie umowy darowizny z dnia 09.06.2006 r. - akt not. Rep. A (...), a wcześniej właścicielem tej działki był J. B. na mocy (...) Nr ON- (...) z dnia 31.05.1978 r. - zd. 4 akt księgi wieczystej, zd. 3: wypis z rejestru gruntów i wyrys z mapy ewidencyjnej, KW Nr (...) urządzona dla działki nr (...) o powierzchni (...) ha, będącej własnością S. Ł. (1) c. S. i M. i na działkę tę był wydany (...) Nr ON- (...) z dnia 31.05.1978 r. - zd. 4 akt księgi wieczystej, zaś zd. 3 to opis i mapa - wyrys.

Dokumenty określające położenie punktów granicznych i przebieg granic nieruchomości, znajdujące się w państwowym zasobie geodezyjnym:

Operat podstawowy Nr (...) na potrzeby założenia ewidencji gruntów dla obrębu M. gm. L., w którym odnośnie przedmiotowych działek, znajdują się :

- szkic z pomiaru granic na linii pomiarowej 10-9 przy drodze (szosie) przez wieś oraz na linii pomiarowej (...) - przy granicy z Lasami Państwowymi we wsi L.,

- obliczenia powierzchni działek nr (...) ((...)) i nr (...) ((...) ha),

- dane z pomiaru do uwłaszczeń : szkic z pomiaru z dn. 24.03.1978 r. oraz obliczenia powierzchni działek i użytków w działkach nr (...) ((...) ha) i (...) ((...) ha) .

W aktach sprawy na k. 25 znajduje się szkic z oględzin nieruchomości sporządzony przez Sąd Rejonowy z dnia 14.10.2011 r., a na k. 26 - protokół z oględzin, w których szczegółowo został opisany sposób i charakter użytkowania gruntów objętych wnioskiem o rozgraniczenie.

W kopercie k. 24 oraz w załączonych aktach sprawy sygn. akt I C 377/10 również znajduje się protokół oględzin Sądu Rejonowego przeprowadzony w dniu 16.11.2010 r. wraz z wykonaną dokumentacją fotograficzną.

W ocenie Sądu I instancji zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na ustalenie przebiegu granicy pomiędzy działką nr (...) a działką (...) w oparciu o pierwsze kryterium tj. stan prawny nieruchomości. Ocena tego stanu prawnego jak i dokonanie rozgraniczenia poprzez stworzenie nowego stanu prawnego przebiegu spornej granicy dzielącej sąsiednie nieruchomości wymagało wiadomości specjalnych z zakresu geodezji. Sąd Rejonowy w całej rozciągłości podzielił stanowisko biegłego sądowego z zakresu geodezji zarówno co do przyjętego za podstawę ustalenia przebiegu granicy kryterium rozgraniczenia, jak i co do sposobu wytyczenia w terenie tej granicy .

Biegły szczegółowo uzasadnił na jakich dokumentach oparł swoje wnioski, wyjaśnił charakter poszczególnych dokumentów i map geodezyjnych oraz ich walor i moc wiążącą w postępowaniu rozgraniczeniowym . Opinia biegłego, zdaniem Sądu Rejonowego jest wnikliwa, rzeczowa, odwołująca się do zgromadzonej dokumentacji w tym geodezyjnej, sporządzona w sposób fachowy i rzetelny. Dokonując ustaleń faktycznych w oparciu o opinię biegłej U. B. (1) nie znalazł żadnych podstaw by zdezawuować jej rzetelność i prawidłowość. Podkreślić należy, iż biegła bardzo szczegółowo przeanalizowała posiadane i istotne dla ustaleń dokumenty, dokonała szczegółowych oględzin nieruchomości, oznaczyła i opisała wszystkie istotne istniejące w terenie znaki.

Z akt sprawy wynika, że biegła oparła się na dokumentach znajdujących się w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym, które spełniały wszystkie wymogi określone rozporządzeniem z dnia 14.04.1999 r. W tej sytuacji należało ustalić granice pomiędzy działką wnioskodawczyni o numerze (...) a działką uczestnika o numerze (...) w świetle treści art. 153 k.c. na podstawie pierwszego kryterium a mianowicie stanu prawnego, któremu ustawodawca przypisał znaczenie decydujące przy rozgraniczeniu nieruchomości.

Powołany do sprawy biegły geodeta w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w postaci tytułów własności, dokumentacji geodezyjnej, akt sprawy I C 377/10, ustalił i wskazał przebieg granicy pomiędzy działkami (...) a (...) - położonymi w miejscowości M. gmina L. według stanu prawnego oraz wg ostatniego spokojnego stanu posiadania na dzień 08.09.2010 r.

Prawidłowość i rzetelność opinii biegłej nie mogła być podważona przez wnioskodawczynię i uczestnika, którzy jedynie opierają się na własnym subiektywnym przekonaniu co do przebiegu spornej granicy, wbrew dokumentom - w tym treści ksiąg wieczystych.

W opinii uzupełniającej biegła naniosła na mapie ewidencyjnej i zaewidencjonowała przebieg granicy linią czerwoną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy dokonał rozgraniczenia pomiędzy nieruchomościami położonymi w M., z których jedna oznaczona jako działka numer (...) o powierzchni (...) ha, zapisana jest w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. Nr (...) na S. Ł. (1) c. S. i M., a druga oznaczona jako działka numer (...) o powierzchni

(...), zapisana jest w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. nr (...) na W. B. (1), s. J. i A., ustalił granicę - według linii czerwonej od punktu (...) poprzez punkt (...) do punktu (...), zaznaczonej na załączonej mapie bieglego U. B. (1) z dnia 2.05.2013r., zaewidencjonowanej przez Starostę (...) Wydział Geodezji i (...) dnia 29 maja 2013r. za nr 062.021-7/2013.

Pełnomocnik uczestnika podniósł zarzut zasiedzenia części działki o powierzchni ok. 200 m² do linii A-B-C-D-E-F-G-H.

W będącej przedmiotem osądu sprawie bieg terminu zasiedzenia był kilka razy przerywany przez przesuwanie ogrodzenia przez strony postępowania o czym strony postępowania zgodnie wyjaśniali, a następnie przez naruszenie przez małżonków Ł. posiadania części działki siedliskowej w M. - pasa gruntu wzdłuż granicy pomiędzy działkami W. B. (1) (...) i S. Ł. (1) (...) o długości (...) m.b. i szerokości około 1 m.b. i powierzchni około (...) m². Co do zasiedzenia pasa gruntu pod częścią budynku gospodarczego W. B. (1), przesłanki z art. 172 § 1 k.p.c. nie zostały spełnione, gdyż od wzniesienia budynku (wydanie pozwolenia na budowę tj. 3 września 1984 roku) do dnia wszczęcia postępowania rozgraniczeniowego tj. 26 listopada 2010 roku nie upłynęło 30 lat i bieg zasiedzenia został przerwany.

W konsekwencji nie pozwala to uznać, że uczestnik spełnił warunki określone w art. 172 §2k.c.

W oparciu o treść z art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd Rejonowy nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim tytułem zaliczek na opinie biegłego geodety wyłożonych przez Skarb Państwa - S. Ł. (1) kwotę 2.515.28 zł oraz od W. B. (1) kwotę 2.515.28 zł a nadto ustalił, że każdy uczestnik ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł na mocy art. 520 § 1 k.p.c.

Pełnomocnik uczestnika zaskarżył postanowienie w całości. Zarzucił naruszenie przepisów: postępowania mający wpływ na treść orzeczenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wybiórczą i nieobiektywną ocenę dowodów; prawa materialnego art. 172 §1 k.c. poprzez ustalenie, że nie doszło do zasiedzenia przygranicznego pasa gruntu o pow. ok. (...) m², art. 153 k.c. poprzez ustalenie, że jedynie o stan prawny należy dokonać rozgraniczenia nieruchomości.

Wskazując na powyższe wnosił o : 1) na podst. art. 381 k.p.c. o przeprowadzenie dowodu uzupełniającego z dokumentacji technicznej budynku gospodarczego nr. (...) wybudowanego na działce (...) , ustalonej pomiędzy stronami granicy z działką (...) ze względu na późniejsze ujawnienie dowodu mającego znaczenie dla rozstrzygnięcia, 2) zmianę zaskarżonego postanowienia i ustalenie przebiegu granicy w sposób wskazany przez uczestnika z ustaleniem zasiedzenia przez niego przygranicznego pasa gruntu oraz obciążenie wnioskodawczym kosztami postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest uzasadniona.

W ocenie Sądu II instancji zarzut naruszenia przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 233 k.p.c. nie jest uzasadniony. Strona, która chce podważyć ocenę dowodów, nie może ograniczyć się do przedstawienia własnej oceny, nawet jeśli jej ocena jest przekonywująca. Konieczne jest bowiem wskazanie istotnych błędów logicznego rozumowania, sprzeczności oceny z doświadczeniem życiowym, braku wszechstronności, czy też pominięcia dowodów prowadzących do odmiennych wniosków.

Tymczasem pełnomocnik uczestnika w apelacji przedstawia własną ocenę dowodów, która jest odmienna od oceny Sądu I instancji. Ta ocena przeprowadzona przez pełnomocnika jest odzwierciedleniem zaprezentowanego przez niego stanowiska w sprawie, które zmierzało do uwzględnienia zarzutu zasiedzenia pasa gruntu przygranicznego.

Taki sposób podważania sędziowskiej oceny jest zwykłą polemiką i nie może zdaniem Sądu Okręgowego odnieść skutku. Sędziowskiej ocenie dowodów nie można bowiem przeciwstawić własnej oceny, konieczne jest co podniesiono wyżej, wskazanie w realiach sprawy przyczyn, dla których ocena dowodów nie spełnia reguł wskazanych w art. 233

§ 1 k.p.c. - por. wyrok SN z dnia 27.09.2002 r., II CKN 817/00, Lex nr 56906; postanowienie SN z dnia 23.01.2001 r., IV CKN 970/00, Lex nr 52753.

Jak to już wyżej wskazano ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe, albowiem znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych w sprawie dowodach, a w szczególności dokumentacji geodezyjnej.

Z dokumentacji geodezyjnej wynika, że dla obrębu M. gm. L. dla potrzeby ewidencji gruntów został sporządzony operat podstawowy dopiero w 1976 r., za numerem (...), zaś dla potrzeb uwłaszczeń w dniu 24.03.1978 r. wykonano szkic z pomiaru oraz dokonano obliczeń powierzchni przedmiotowych działek numer (...). Na podstawie w/w dokumentów geodezyjnych na przedmiotowe działki w dniu 31 maja 1978 r. wydano decyzje administracyjne akty własności ziemi: dla J. B., ojca uczestnika (ON – (...)) oraz dla wnioskodawczynie S. Ł. (1) (ON – (...)).

Na szkicu do uwłaszczeń suma tzw. czołówek działek (...) przy drodze jest większa o 0,6 m od sumy czołówek działki numer (...), ale wynika to z faktu, że pomiar ten wykonano wzdłuż istniejącego wówczas ogrodzenia. Czołówka działki (...) wynosiła (...)m, zaś działki (...) wynosiła (...) m. Podkreślić w tym miejscu należy, że ustalenia dokonane przez biegłego geodetę sądowego U. B. są w tej kwestii zgodne z analizą przeprowadzoną przez geodetów J. Ś. oraz D. K.. Oznacza powyższe, że w dacie podziału działki nie były równe, bowiem działka wnioskodawczynie była większa, od działki poprzednika prawnego uczestnika, co jest niesporne.

Faktem niespornym jest także, że do końca 1988 r. nie było sporów na tle przebiegu granicy między wnioskodawczynią a poprzednikiem prawnym uczestnika. Po wybudowaniu przez wnioskodawczynię domu oraz rozebraniu starych budynków: obory, stajni, dwóch komórek oraz na końcu domu, płot drewniany biegł od szczytu domu do budynków gospodarczych, zaś studnia znajdowała się na podwórku S. Ł. (1) i też była ogrodzona drewnianym płotem . Dopiero później płoty był przesuwane przez obie strony za każdym razem w inne miejsce. Spór o przebieg granicy między w/w działkami powstał dopiero w sierpniu 2010 r.

Uczestnik w toku postępowania podniósł przed Sądem I instancji zarzut zasiedzenia części działki wnioskodawczynie o powierzchni ok. (...)m², do linii wyznaczonej przez punkty A,B,C,D,E,F,G,H, który to zarzut uzasadniał wybudowaniem budynku gospodarczego, którą to budowę rozpoczął przed 1984 r.

Zagadnienie to było przedmiotem oceny Sądu Rejonowego, którą to ocenę Sąd II instancji podziela. Z poczynionych w tym przedmiocie prawidłowych ustaleń faktycznych wynika, że pozwolenie na budowę budynku gospodarczego wydano dopiero w dniu 03.09.1984 r. Wprawdzie świadkowie B., G. zeznały, że budowa tego budynku rozpoczęła się wcześniej, to jednak nie wskazano dokładnie daty jej rozpoczęcia.

Stosownie do treści art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. obowiązkiem strony jest udowodnić fakty z których wywodzi skutki prawne. Obowiązkiem apelującego w niniejszej sprawie było udowodnić , iż sporny pas gruntu był w jego samoistnym posiadaniu przez co najmniej 30 – letni okres czasu.

Zatem ciężar udowodnienia tego faktu spoczywał na uczestniku. Z nie budzących zaś wątpliwości faktów wynika, że poprzednik prawny uczestnika otrzymał pozwolenie na budowę pod koniec roku 1984. Wątpliwości tej nie usuwa przedstawiona w apelacji dalsza część dokumentacji technicznej budynku gospodarczego.

Zdaniem Sądu Okręgowego dla oceny wniosku dotyczącego zasiedzenia pasa przygranicznego gruntu decydujące jest ustalenie Sądu meriti, że bieg terminu zasiedzenia tego spornego pasa gruntu był przerywany przez przesuwanie ogrodzenia przez obie strony, co zgodnie przyznali.

Skoro postępowanie rozgraniczeniowe zostało wszczęte w dniu 26 listopada 2010 r., to zgodzić się należy, iż od roku 1984 nie upłynął termin o którym stanowi ustawodawca w art. 172 § 2 k.c.

Zarzut obrazy w/w przepisu art. 172 nie jest w ocenie Sądu Okręgowego uzasadniony.

Nie ma racji autor apelacji, kiedy zarzuca Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisu art. 153 k.c.

Jak słusznie zauważa Sąd I instancji w swym pisemnym uzasadnieniu rozgraniczenie stosownie do treści art. 153 k.c. następuje na podstawie jednego z trzech kryteriów tj.: stanu prawnego; ostatniego spokojnego posiadania oraz wszelkich okoliczności. Kryteria te mają zastosowanie w kolejności ustalonej przez ustawodawcę, co oznacza że bierze się je pod rozwagę gdy poprzednie nie dało podstaw do rozgraniczenia.

Zgromadzony w sprawie bogaty materiał dowodowy w postaci dokumentów urzędowych tj. dokumentacji geodezyjnej oraz opinii biegłego geodety sądowego pozwolił na ustalenie przebiegu granicy pomiędzy działkami (...) według stanu prawnego. Stanowisko Sądu meriti jest prawidłowe i zasługuje na akceptację Sądu II instancji.

W tym stanie rzeczy zarzut apelacji obrazy art. 153 k.c. przez Sąd Rejonowy również nie jest uzasadniony.

Z tych wszystkich względów apelację jako nieuzasadnioną Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSR Aleksandra Szymorek-Wąsek